

עת"א 51744/01/20 - עומר סאלח נגד שב"ס - היחידה לשחרור ממאסרים קצרים

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 51744-01-20 סאלח(אסיר) נ' שב"ס - היחידה למאסרים קצרים

בפני	כבוד השופט יוסף בן-חמו - אב"ד
	כבוד השופטת רננה גלפז - מוקדי
	כבוד השופטת אילונה אריאלי
העותר	עומר סאלח
נגד	
המשיב	שב"ס - היחידה לשחרור ממאסרים קצרים

פסק דין

בפנינו עתירת אסיר נגד החלטת היחידה לשחרור ממאסרים קצרים (להלן: "הילמ"ק"), מיום 7/1/20, אשר דחתה את בקשתו של העותר לשחרור מוקדם.

העותר טוען כי התנהגותו בכלא הינה ראויה וחיובית והוא ראוי לשחרור. לעניין עבירת המשמעת, יש לו הסבר מניח את הדעת, החלטת הוועדה לוקה באי סבירות קיצוני המחייבת התערבות. העותר עבר הליך טיפולי, מגלה תובנות והוכנה עבורו תכנית רש"א.

המשיבה מתנגדת לעתירה וסבורה כי דינה להידחות. המשיבה טוענת כי ההחלטה היא בתחום סמכותה של הילמ"ק שיש לה שיקול דעת האם לשחרר שחרור מוקדם. לאסיר אין זכות קנויה. המבחנים שעל הילמ"ק לבדוק הם אותם מבחנים שוועדת שחרורים רגילה בודקת, דהיינו, האם האסיר ראוי לשחרור והאם לא יחא בשחרורו כדי לסכן את שלום הציבור, כאשר הנטל להוכיח זאת, מוטל על כתפי האסיר.

עיינו בהחלטת הילמ"ק, על רקע טענות הצדדים. כידוע, לוועדת השחרורים שיקול דעת רחב. אין בית המשפט שואל עצמו מה הוא היה מחליט אילו פעל כילמ"ק או ועדת שחרורים אלא שואל הוא את עצמו האם ההחלטה הינה סבירה. קיים מתחם רחב של אפשרויות אשר כולן לגיטימיות וחוקיות, אם כי תוצאתן שונה. כל החלטה במסגרת מתחם זה סבירה היא, ראויה ואין מקום להתערב בה (ראה רע"ב 2927/14 מולייב נ' ועדת שחרורים מיוחדים, עע"א 2/83 ועדת השחרורים נ' אסיאס, עע"א 2024/96 מדינת ישראל נ' אבו אסעד). התערבותו של בית המשפט המחוזי בהחלטה מצטמצמת אך למקום בו שוכנע בית המשפט כי נפל פגם בשל אחת העילות המוכרות במשפט המנהלי, לרבות חריגה ממשית ממתחם הסבירות. על בית המשפט לשמור על מרחב שיקול דעת הוועדה בהחלטתה לגבי שחרור

אסירים (ראה, גם רע"ב 3340/16 פתחי גנאמה נ' ועדת השחרורים ורע"ב 5321/17 אוהב ציון נ' היועץ המשפטי).

במקרה שבפנינו, מציינת הוועדה כי זהו מאסרו השלישי של האסיר, הפעם ל - 11 חודשים (ריצה שני מאסרים קודמים, אחד מהם בדרך של עבודות שירות), לאחר שהורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. במסגרת גזר הדין הופעלו שני מאסרים על תנאי בחפיפה מלאה, האחד של 3 חודשים והאחד של 7 חודשים. העותר לא נרתע לבצע את העבירות כשתלויים ועומדים נגדו מאסרים על תנאי. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה. לחובתו שתי הרשעות בפלילים ו - 85 הרשעות בתיקי תעבורה. שירות המבחן העריך את רמת הסיכוי להישנות עבירות בינונית. ההתרשמות היתה מאדם בעל קווים מניפולטיביים. התייחסותו לעבירות שטחית וקונקרטי, ממוקד בחווייה הקורבנית, לא ניכר שקיים חיבור מעמיק להשלכות התנהגותו העבריינית. שירות המבחן התרשם גם מקשיים לקחת אחריות אקטיבית. קיימים עיוותי חשיבה ונטייה ללגיטימציה, מתקשה לווסת את דחפיו ואת דפוסי התנהגותו האימפולסיביים ואיננו מפנים סנקציות עונשיות. גם התרשמות גורמי הטיפול במהלך ריצוי עונש המאסר איננה שונה מהותית. התפקוד לכאורה, תקין אך הוא מפר את חוקי בית הסוהר, בולט קושי לקחת אחריות אקטיבית על התנהגותו והחזרתיות על אותן עבירות. מתקשה לבחון לעומק את המניעים, ומשליך על נסיבות שאינן בשליטתו. התנהלותו ממוקדת שליטה ונטייה לתת לגיטימציה.

הוועדה מציינת שאמנם הוכנה תכנית רש"א שהתבססה על דוחות גורמי הטיפול, אך בשל קוצר הזמנים לגבי אסירים המרצים מאסרים קצרים, לא נפגשה עם האסיר. הוועדה מציינת כי למרות תכנית רש"א היא סבורה כי ראוי שהאסיר ימשיך בטיפול בתוך הכלא. ספק אם מסוכנותו פגה ואם יתמיד בטיפול. הוועדה הגיעה למסקנה שהאסיר לא הרים את הנטל גם בשאלת המסוכנות וגם בשאלה האם הוא ראוי לשחרור.

בנוסף לכל אלה, קיים חמ"ן שלילי שעניינו התנהלות שלילית והתבטאות לאומנית.

עיינו בחומר המודיעיני ואכן מדובר בחמ"ן שלילי, כמפורט לעיל.

לאור מכלול הנסיבות, לא מצאנו בהחלטה חוסר סבירות או פגם המצדיק התערבות.

אנו מורים על דחיית העתירה.

ניתן היום, ג' שבט תש"פ, 29 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

יוסף בן חמו , שופט רבנה גלפז- מוקדי , שופטת אילונה לינדנשטראוס ,

שופטת